

Fotograafid: Elage, pea pilvedes!

Ain Kallis

Selgunud on interneti-ilmaportaali parimad pilvekütid, kel õnnestus pildile saada mitte ainult ilusaid ja huvitava kujuga pilvi, vaid ka piksesähvatusi koos helkivate ööpilvedega.

Riina Mändel konkureeris pilvejahil Raplamaal üles võetud pildiga “Rullpilve tulemine 4”.
FOTO: Riina Mändel

Juhtusin kuulma üht botaanikut kurtmas, et oli suvel hirmus hädas *Taraxacum officinale*’ga. Mõtlesin, et ta oleks muidugi võinud ka lihtsalt öelda, et võililledega. Sama kummastav võis mittemeteoroloogile tunduda ühe taevast uuriva seltskonna vestlus 8. novembri pärastlõunal Tallinna Botaanikaaias, kus õhk oli täis cirrus’eid ning cumulus’i. Käimas oli järjekordse, juba üheksanda interneti-ilmaportaali www.ilm.ee jahihooaja pidulik lõpetamine. See toimus kõige kõrgemal tasemel, Tallinna teletornis nimelt.

Tõelised pilvekütid

Kõiksugu küttimiste – aju-, varitsus-, karu-, mammona-, klaper-, armu-, kuulsuse- jms jahtidega kõrvutades on pilvejaht kahtlemata üks veretumaid, mõistlikumaid ning kaunimaid harrastusi.

“Mitte miski looduses ei ole võrreldav pilvede mitmekesisuse ja dramatismiga; miski pole samaväärne nende üleva üürikese iluga.” Nii alustas seitse aastat tagasi ilmunud toreda “Pilvevaatleja käsiraamatu” autor Gavin Pretor-Pinney oma teost. Tema loodud pilvevaatlejate ühingu manifest kuulutas: “Me arvame, et pilved on looduse poeesia ja oma ilmingutes kõigile võrdsed, kuna kõik saavad imetleda fantastilist vaatepilti, mida nad pakuvad.”

Tõelised pilvekütid ei piirdu ainult ilmataadi loodud abstraktsete kunstiteoste imetlemise ja jäädvustamisega, vaid tahavad teada ka nende nime. Ja seda nii eesti kui ladina keeles. See

pole aga sugugi kerge, sest ligi viiekümne pilveliigi terimite määramine teeb peavalu isegi meteoroloogidele ilmajaamades.

Nimetatud ilmaportaali korraldatud pilvevõistlust on aastaid fanaatiliselt vedanud Elli Vibur ja geograafiatudeng Jüri Kamenik. Kui esimesel aastal oli osavõtjaid ligi 300 enam kui tuhande fotoga, siis tänava konkureerisid 104 autorit 1435 pildiga, lisaks toimus esimest korda ilmavideote võistlus.

Fotograafia Arenduskeskuse välja pandud preemia – tasuta fotokoolituse – sai kauneima pildi eest Viiru Härm-Rummo, videokonkursi võitnud Jüri Voit pälvis aga režissööritooli.

Kui varem pildistati põhiliselt muidugi pilvi, mis olid lihtsalt ilusad, huvitava kujuga, siis mida aasta edasi, seda põnevamaid ja haruldasemaid pilvi või optikanähtusi on püütud kaamera mälukaardile jäädvustada.

Jüri Voitol õnnestus näiteks ühele pildile saada nii piksesähvatused kui helkivad ööpilved (puudusid veel virmalised, mida samuti olevat tol 18. augusti ööl näha olnud!). Lea Marmor tabas momendi, kui udust vaatas välja nn Brockeni viirastus, mitmel pilvekütil õnnestus jäädvustada suhteliselt haruldasi, horisontaalset toru meenutavaid rullpilvi ning mulli- või udarataolisi Cumulonimbus mammatus'eid.

Pilvejahi ülevaade

Klassikalisi rullpilvi, mida kutsutakse ka hommikuhiilguseks, sõidavad tõelised pilvefanaatikud imetlema isegi Kirde-Austraaliasse, teiste ilmumise kohta edastavad kiirteateid Ameerika tornaadokütid.

Kel on arvuti, see võiks otsida üles Riina Mändeli fotode hulgast pildi nimega “Nagu ufo”, mis Jüri Kameniku hinnangul viitab nn mesotsüklonit (pöörleva tõusva õhu sammast) sisaldavale üliirüksajupilvele: “Ei tea ühtki Eestis tehtud fotot, millel oleks nii selgelt mesotsüklonile viitav välimus.” Hea et tol päeval Raplamaal ei tekkinud tornaadot-trombituulispaska!

Lõpetuseks üleskutse pilvevaatleja käsiraamatust: “Vaadake üles, imetlege seda üürikest ilu ja elage peaga pilvedes!”

Pilvejahist saab ülevaate aadressil www.ilm.ee/ilmapildid.